

En visa

om

tvänne drunknade män.

Pris 15 öre.

1. En olyckshändelse jag nu vill skriva, om trenne män som grafven funnit har, om ni vill höra tal om dessa männen, så må ni bedja Gud vid deras graf.

2. Den 16/10 det hände, de skulle ut att taga sina nät, men kanske det var inte Gud behagligt, att resa ut på sönda'n, tror Ni så?

3. —Det står i Herrens hand hur händelsen gått hafver, om intet folk var med att hjälpa dem, nog skall vi tro att Herren Gud dem ropte och troligt var allt medan lifvet satt.

4. Det var nog svårt om man sig rätt betänker, att döden se för ögonen på sjön, men har man Herren till sin vän och broder, så har ock Herren rum och kronan klar.

5. Nog skall vi tro då båten lades neder, och döden trädde in i deras syn, att lit till Herren rop kanhända många, alls annan hjälp på böljan ej det var.

6. Om dessa männen vill jag namnen nämna, var Johan Björklund 66 års man, som efterlemnadt trenne unga söner, som sorgen bär blott för hans svåra graf.

7. Ett vill jag säga, barn till den förstnämnde, nog må ni bedja Gud om Eder far, om nåd han får utaf den gode Herren, kanske han hörer Eder arma bön.

8. Se'n må vi börja nämna om den andre, som heter Johan Petter Bergström, hans ålder var blott 28 år, han hunnit, men döden så han fick på denna färd.

9. Nog är det svårt för oss skall människor tänka, ej far, ej mor, blott fem små barn vi är men Herren Gud måst hjälpa oss, som andra, hur svårt det är, att mista far och mor.

10. Nog är det svårt att mista far och moder, inom ett år, skall vi nu tänka oss och fadren som vi aldrig fick se döder, blott bøljan blå fick bli hans graf.

11. En bror har Bergström, äfven fyra systrar, som sorgen bär blott för sin broders död, och far och mor han äfven nu har lämnat, som sorgen bär intill sin lefnads slut.

12. Fadren kan nog bön till Herren sända, blott för sin son som denna döden fick, ty fadren han har Herren till sin broder och böner ber han för sin käre son.

13. Ack herre Gud du som vet å vår fader, hjälp ock att han må vinna himmelen, vår Gud, vår Gud som nu så hastigt bädar, se till han nu, förlåt han all sin synd.

14. Vi må ju nämna om de männen hembygd var ifrån Brändön som ni alla vet, ty kanske släkt och vänner nu vill höra en liten sång som jag nu sjunga vill.

15. Björklund efterlemnad tvänne systrar som bedja Gud om broderns hädanfärd och många gånger dom få ha till minne att sjön blef broderns sista hvilograf.

16. Den resan som nu dessa män skull' göra, var ut till sjön som alla kan förstå, jag kan ej veta huru långt de hunnit tills hafvet blifvit deras öfverman.

17. De foro ut att söka dessa männen för att få se om båten syntes till och lika dant att tajaan de neten som dessa män fick sätta lifvet till.

18. Baten den blef hittad andra dagen men inga män som båten hörde till, för sent, för sent att hjälpa dessa männen nu hafvet blifvit deras sista graf.

19. Men har dom funnit Herren uti nöden så skall vi tänka att det blir en dag att uti himmelen få en gång träffas Gud gifve att det vore sanningen.

20. Ej någon lilja tror jag der upprinner ej någon blomma pryder deras graf, endast vågorna som gå och komma, så svårt att tänka uppå deras graf.

21. Och gifve Gud de gångna nu fått hvila hos dig vår Gud som bor i himmelen som låter se att när som bäst vi lefvat du hädan tager oss af jorden här.

22. För syskons kärlek och till barnens minnen har jag upptecknat denna lilla sång och kanske någon mera nu ville höra och gömma något ord af denna sång.

23. Förmågorna att dikta denna visan den måste vara liten som han är blott ett minne vill jag nu beskrifva om den stora händelsen som skett.

ANET PALMGRÄN SKREV VISAN OM TVENNE
DRUNKNADIE MÄN.

EN OLYCKSHÄNDELSE JAG NU VILL SKRIVA

DE DRUNKNADIE VORO:

- JOHAN BJÖRKLUND / BJÖRKLUND SJÄN, 66 ÅR
 - JOHAN PETTER BERGSTROM, 38 ÅR
- 13

Från Brändön.

Stafsätt m. m. i enlighet med författarens uttryckliga begäran.